

In de regelingtekst wordt gerefereerd aan de contingentenaanpak (in het document verkeerd gespeld als contigent). In de regeling wordt deze teruggebracht naar een typologie: een aantal uiterlijke kenmerken van de woning (bouwjaar, type en oppervlak) + waar vergelijkbare verduurzamingsmaatregelen kunnen worden toegepast (minimaal één).

De crux zit in "waar vergelijkbare verduurzamingsmaatregelen kunnen worden toegepast". Hier worden vervolgens geen voorwaarden aan gesteld. Dit is wel nodig om ervoor te zorgen dat de SPOR bijdraagt aan het ontstaan van efficiënte, geoptimaliseerde verbouwstromen.

De procesondersteuning zou ervoor moeten zorgen dat eigenaren die dezelfde wens hebben én woning die voor de uitvoering van de gekozen maatregelen inderdaad gelijk genoeg is om in een geoptimaliseerd proces te verduurzamen in een cluster terecht komen. Wat 'gelijk genoeg' is, is dan afhankelijk van de gekozen combinatie van maatregelen. Voor enkele/losse maatregelen is dit relatief eenvoudig: eenzelfde spouw, kruipruimte of kozijnen. Voor een maatregelenpakket, kan dit best specifiek zijn. Juist daar is een procesondersteuningsregeling belangrijk, hoe zorg je dat je de benodigde informatie over de woning en wensen boven tafel krijgt, én die eigenaren op één lijn krijgt voor dezelfde aanpak en het moment van uitvoering?

Om de regeling hierop te richten stel ik de volgende drie aanpassingen voor:

Voorgestelde aanpassing 1:

Door de toevoeging 'minimaal één' wordt vorming van geoptimaliseerde verbouwstromen ondermijnd. Hiermee valt elke woning met glas daaronder: het plaatsen van HR-glas is dan de uniforme maatregel. Als je dan 'minimaal één' maatregel als doel stelt, krijg je dus dat op één punt geoptimaliseerd wordt, bijvoorbeeld het glas en dat de rest dan alsnog maatwerk wordt. In de praktijk zullen dat de projecten zijn die eruit komen, want de markt zal gaan voor de makkelijkste projecten (laaghangend fruit), en dat is nou net het stukje van de markt dat al soepel loopt. Daar is helemaal geen extra ondersteuning nodig. De lat moet juist hoger, zodat je die projecten stimuleert/ondersteunt die moeilijker zijn.

Oplossing: De toevoeging van 'minimaal één', zou moeten worden veranderd in 'minimaal drie'. Hiermee wordt het gros van de aanpak optimaliseerbaar, terwijl er ruimte voor maatwerk blijft.

Voorgestelde aanpassing 2:

Daarnaast zou moeten worden gedefinieerd wat onder vergelijkbaar wordt verstaan. Is spouwvulling een vergelijkbare maatregel? Als je van een efficiënte uitvoering uitgaat niet, want voor spouwvulling met vlokken, parels of schuim zijn verschillende teams en materieel nodig. Die zitten in verschillende processtromen, die afzonderlijk van elkaar geoptimaliseerd zouden moeten worden.

Oplossing: Hanteer de volgende definitie: een verduurzamingsmaatregel is vergelijkbaar wanneer deze door één team gebruikmakend van hetzelfde materieel kan worden uitgevoerd en waar door de gerealiseerde uniforme verbouwstroom de mogelijkheid ontstaat om het proces te optimaliseren.

Voorgestelde aanpassing 2:

De contingentenaanpak blijft bewust weg bij de typologische kenmerken (bouwjaar, type en oppervlak) van de woning, omdat deze voor de maatregelen vaak niet relevant zijn. Voor efficiënte spouwmuurvulling is het van belang dat de spouw er op een bepaalde manier uitziet, niet dat de

woning in een bepaald jaar gebouwd is. De typologische kenmerken zijn daarvoor weliswaar een voorspeller, maar geen afbakening van het contingent.

Blok-voor-blok heeft laten zien dat de woningen in een rijtje (zelfde bouwjaar, type en oppervlak) vaak niet efficiënt verduurzaamd kunnen worden, omdat ze in de loop der tijd teveel uitéén zijn gaan lopen. In de koop (en gespikkeld bezit) speelt ook nog dat de eigenaar verschillende wensen hebben en ook op een verschillend moment tot uitvoering over gaan.

Oplossing: de typologische kenmerken zouden uit de definitie moeten worden gehaald, deze zou moeten worden beperkt tot de vergelijkbaarheid van de verduurzamingsmaatregelen die gezamenlijk tot minimaal de standaard leiden.